

^a Euagr. hist. li. 3.
cap. 6.

ius quo potiebatur Patriarchicum nominet Euagrius. scribens illud ei ablatum fuisse in Concilio Chalcedonensi, cum Afiana diœcesis Patriarchæ Constantinopolitanosubiecta est. Eum quoque alijs Patriarchis quasi æqualem quidam constituunt; sed Antiocheno Patriarchæ totius Orientis semper paruisse ante Concilium Chalcedonense, inferius docebimus: nec sane concipi potest, quomodo Antiochenus Episcopus in aliquas Orientis prouincias, quæ prius aliquatenus ei non subessent, auctoritatem à Patribus Concilij Niceni acceperit, vt scribit I eo Magnus. Nonnullos Ephesinæ Sedis Antistites in Notitia referemus: sed prius qui Patriarchali Constantinopolitanæ usque ad finem sexti sæculi præfuerint, ex historia Ecclesiastica enarrandum.

^b Leomag. ep. 62.
ad Max. Antioch.

SERIES PATRIARCHARVM

Constantinopolitanorum,

Ex Historiæ Ecclesiasticæ Scriptorum ipsis verbis.

Chron. Alexan.
dnn. Constantino
Augusto & Licinio,
3. Consulibus.

Socrates hist. Eccl.
lib. 1. cap. 25.

Byzantinæ Ecclesiæ Ἀρχιεπίσκοπος seu Archipræsul primus præfuit *Metrophanes* annos 10.

Idem, lib. 2, cap. 4.

Alexander, qui iam pridem Metrophani in Episcopatu Constantinopolitano successerat, illi Ecclesiæ præfuit.

Id. eod. lib. cap. 5.

In Ecclesia quæ pacis nomen habet, quæque in proximo sita est illi, quæ magna Ecclesia dicitur, Sapientiæque nomine nuncupatur, *Paulus* deligitur Episcopus: inque eo deligendo demortui suffragiū videbatur primas tulisse.

Non multo post Imperatori Constantinopolim aduentanti electio Pauli Episcopi non mediocrem bilem mouit. Atque Concilio Episcoporum improbæ Arij opinionis deditorum in vnum conuocato, Paulum Episcopatu abdicandum curat: *Eusebiumque* Nicomedia eò traductum Constantinopolis Episcopum renunciat.

Sozom. hist. Eccles.
lib. 3. cap. 6.

Theod. hist. Eccl.
lib. 2. cap. 5.

Mortuo Eusebio, hi qui Constantinopoli fidem Concilij Nicæni summo studio amplectebantur, Paulum in Ecclesiam reduxerunt. Sed Constantius Imperator, cuius animus facillimè huc illuc impellebatur, Arianorum persuasum Paulum Constantinopoli exturbauit: & ad Cucum Armeniæ minoris oppidum relegandum curauit.

Id. eod. lib. cap. 6.

Vbi autem Paulum hoc modo ad mortem, vt obtendebant, imo ad regnum cælorum miserant, *Macedonium* in eius locum sufficiunt.

Sozom. eod. lib. 3.
cap. 23.

Verumtamen Paulus Constantinopolitanus, Marcellus, Asclepas, & Lucius, suas Episcopales Sedes recuperauerunt: quandoquidem ex literis Imperatoris, his facta est potestas ad sua redeundi. Quinetiam Paulo Constantinopolim ingressu, cessit Macedonius, & separatim per se conuentus egit.

Socr. Hist. Eccles.
lib. 2. cap. 33.

Sed postea Macedonium Episcopatus dignitate deiciunt, tum quod multiplicis cædis author fuisset: tum quod Diaconum in stupro depræhensum recepisset in communionem.

Idem ibidem.

Exturbato Macedonio, *Eudoxius* Sedem Antiochiæ Constantinopolis sede posteriorem ducens, Episcopus Constantinopolis per Acacium & eius familiares renunciatus est.

Idem, lib. 4. c. 13.

Eudoxius Ecclesiæ Arianae Episcopus, statim post Imperatoris discessum, cum Ecclesiæ Constantinopolitanæ Sedem ad decem & nouem annos occupasset, abiit è vita. Valentiniano iam & Valente tertiū Consulib. Quāobrem Ariani in locū illius *Demophilus* sufficiūt. Sed qui fidei Cōsubstantialis fauebāt.